

ΟΙ ΦΑΝΑΡΙΩΤΑΙ

ΚΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΥΠΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΑΣ.

Θρασεϊάν ηγειρε φαλήν ο φαναριωτισμός εν Ἀθήναις.

Ζητεί τὰ πάντα νιατακτήσῃ. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γαυριᾶ και τῷ συνεδρίῳ τῶν ἐλληνικῶν συλλόγων.

Πανταχοῦ ὅπου κῆν στρέψῃ τις θά ἴδῃ τοὺς Φαναριώτας εἰσρέπον, ὡς ὄφεις πονηροῦς.

Ἦδη ἅπασαι αἱ δυνεῖς αὐτῶν συνεχεντρώθησαν διὰ τὴν ἐκπόρθησῃς Δημαρχίας.

Καθηκόν μας κρίνει, πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀδαστέρων νὰ σκιαγραφήσωμεν ὧδε ὅποιοι τινεῖς εἰσὶν οἱ Φαναριῶται οὐ οἴτινες ὡς ἀρπυαὶ πανταγοθέν μας περιεκύκλιν.

Δὲν θα εἰπώμεν ἰδικ μας λόγους, ἀλλὰ θὰ περιορισθώμεν εἰς τὴν ῥάθεσιν ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς περὶ Φαναριωτῶν ἐλέτης τοῦ πολυμαθοῦς και πεπειραμένου Σαριπόλου, ὅστις τοσοτον ἄλλοτε ἐπιτυχῶς κιαγράφῃσεν αὐτοῦς.

«Ὡς οἱ Ἰησουῖται, ἡ ὁ ἐν λόγῳ σοφὸς ἀνὴρ, προσεκολλῶντο εἰς βασιλεῖς και ἦγον τοῦτους διὰ τῶν δολοπλα τῶν, οὕτω και οἱ Φαναριῶται προσεκολλῶντο τοὺς Βεζύρας τῶν Σουλτάνων, ἦγον και ἐφ' αὐτοῦς ὡς ἀμαθεστάτους, γινόμενοι ὄργανα καθοδηγητῆται τῶν ἀνομιῶν τῶν, ὅπως ὡς κυνηγορτάσων ἐκ τῶν ψυχῶν τῆς πλουσίας τῶν ποτῶν αὐτῶν τραπέζης».

Ἐκ τούτων ἔλκει τὴν ἰγωγὴν, ἀτυχῶς, και ὁ κ. Δ. Σούτσος, ὁ ὑπὲρ φιοσ Δῆμαρχος Ἀθηναίων.

«Ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀκολουθεῖ ὁ σοφὸς Σαριπόλος, οἱ Φαναριῶται, γὰνα τῶν τυρανικωτέρων Ὀθωμανῶν, ἀξιοὶ τὸν τίτλον τῶν πριγκήπων και τῶν ὑψηλοτῆ. Αὐτοὶ ἐνέβαλον εἰς εἶδος τοὺς γενναιοτάτους ἀπλοῖοὺς πραγμαχοῦς τῆς πατρίδος, καελάμβανον διὰ ραδιουργιῶν τῆς ἐξουσίας τὰ ἴγματα, αὐτοὶ εἰσηγήσαντο τὴν δολοφονίαν Καποδίστρια, αὐτοὶ ἦν πυρπόλησιν τοῦ ἐφ' ἑλληνικοῦ ἀσίου, αὐτοὶ διὰ τοῦ ἐν Παριῶ φαναριώτου (ὅν ὁ Κυβερνήτης ἐξ ἰδίων ἐθοδοῖται ἐξαπατώμενος) παρέπεισαν τὸν Λεον νὰ μὴ δεχθῇ τὸ ἑλληνικὸν στέμμα».

Ἐκ τούτων ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἀτυχῶς, και ὁ κ. Σούτσος.

«ὦ! Θεε! Ἐπιφωνεῖ ἀπελπίς ὁ γέρον καθηγητῆς, τὴν Ἑλλάδα ἐσωτας ἀπὸ τῶν Τούρκων, δὲν θέλεις ἀρά γε τὴν σῶσῃ και ἀπὸ τῶν Φαναριωτῶν;»

«Ἀλλὰ και οἱ Ἰησουῖται και οἱ τούτων ἐν πᾶσι μιμητῆται Φαναριῶται γινώσκουσιν, ὅτι ὁ κρατῶν τῆς νεότητος κρατεῖ τῆς πόλεως, ἐφ' ᾧ Ἰησουῖται και Φαναριῶται τὴν πᾶσαν κατεβαλον και καταβάλλουσι πρόνοιαν ὅπως ἑαυτοῖς χειροῖη τὴν νεότητα ἔχουσιν».

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Σούτσος.

«Οἱ Φαναριῶται δὲν εἶνε Ἕλληνας, ἀκολουθεῖ ὁ σεβαστὸς καθηγητῆς, ἡ φαναριωτικὴ φάλαγγ εἶνε σπέρμα ταντοίας φυλῆς, οἶον Βλάχων, Μολδαυῶν, Βουλγάρων, Ἑβραίων, ἀρνησιθρήσκων παντοῦς γένους, ὡμφορμα ἐν ἄλλοις λόγοις ἀγενεολόγητον ὡς και ὅπως οἱ Ἰησουῖται. Οἱ Φαναριῶται ὡς πάροκοι βιοῦσιν ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων, διότι ὅσοι πετὲ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ἀπελυθῆσαν ἐσπευσάν ἀποβάλλοντες ἐθνότητα νὰ λάβωσιν ὑπηρεσίαν παρ' Ὀθωμανοῖς ἢ και παρὰ Ρώσσοις»

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Σούτσος.

Ἄλλ' ἀκούσωμεν ἐτι τοῦ πολυτεῖρου ἀνδρός.

«Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν ἡμῖν, λέγει, πολιτευομένους, ἐτι δε και τοὺς χηγματιστικῶς, οἱ Φαναριῶται ἐξετασθήτω ὅτι ἄλλην μετέρχονται τέχνην. Ὅποα μὲν τράπεζα, και Φαναριώτης παράσιτος, ὅπου δὲ πολιτικός, παρ' αὐτῷ και ψείρα φαναριωτικῆ, ἐπειδὴ δὲ πλείους οἱ κομματάρχαι, ἕκαστος εἰς ἕνα τούτων προσκολλᾶται συνεδότες δὲ καλῶς ὅτι ἡ ἐνωσις ἰσχυροποιεῖ, πρὸς ἀλλήλους μὲν εἰσὶν ἀδιάστατοι, ὡς ἕκαστοι παρῆσδύουσιν ὁ μὲν παρὰ τῷ Α. ὁ δὲ παρὰ τῷ Β, κομματάρχη, ὅπως ἕκαστοτε ἔχωσι τὸν συνηγορον ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς φατρίας παρὰ τῷ εἰς τὴν ἐξουσίαν καταδιαδοχὴν περιερχομένων».

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Δ. Σούτσος.

«Ἦνεί οὐριος πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ἀκολουθεῖ ὁ σοφὸς κ. Σαριπόλος, ὁ Φαναριώτης ἀποκαλεῖ τὸν λαον συλλογῆ. εἰ δὲ τούναντίον ὀγκοῦται τοῦ λαοῦ τὸ κῶμα, ὁ χθὲς ἀυλοκόλαξ ἀμέσως εἰς δημοκόλακα μεταβάλλεται. Καυχῶνται ὅτι διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ἐγένοντο χρήσιμοι τῷ Ἑλληνισμῷ. Τοῦτο εἶνε ἀληθὲς, διότι ἀφ' ἧς οἱ Φαναριῶται ἐσχῶν εἰσοδον παρὰ τοῖς Τούρκοις ἤρξατο ἡ ἐκπτω-

πὲς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, διὰ τὴν διαφορὰν ἣν εἰσήγαγον παρ' αὐτοῖς οἱ Φαναριῶται, ὥστε και αὐτὸς ὁ Σουλτάν Μαχμούδ, ὑπογράφων τὴν συνθήκην τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἰπεφώνησεν αὐτοπαρηγορούμενος — «Ἦλθιν κερδημένος εἶμαι, διότι ἀληθῶς μὲν χάνω μέρος τι τοῦ Κράτους μου, ἀντι τούτου ὁμως κερδίζω μέγα, ὅτι οἱ Φαναριῶται καταλιπόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν θέλουσιν ἐπιπέσει κατὰ τῆς Ἑλλάδος και κᾶμει αὐτὴν νὰ ἐνθυμητῆται τὸν καλον καιρον τῆς Τουρκίας».

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Δ. Σούτσος, ὅστις ζητεί τὴν Δημαρχίαν τῶν Ἀθηναίων.

«Αἱ σχέσεις τῶν φαναριωτῶν συνδέονται κυρίως πρὸς πάντας τοὺς ἐξ ἀπίης γαίης παρεπιδημούντας ἐν Ἀθήναις ξένους, ἐξακροῦθει ὁ αὐτὸς σοφὸς ἀνὴρ, πρὸς οὗς ἀθροοὶ σχηματιζόμενοι κατασκευοφαντοῦσαι και διαβάλουσι πάντας Ἕλληνας.

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἐμβάλλονται τοῖς ξένοις αἱ ἰδέαι ἐκεῖναι, ἅς οἱ Ἀβουτ και οἱ Ἰδεβίλλ και οἱ τούτοις ὁμοιοὶ ἐξέθεντο περὶ Ἑλλάδος, ἐννοεῖται δὲ χωρὶς νὰ οἰκονομητῶσι και τοὺς γελωτοποιούσους τῶν Φαναριώτας, οὗς ἀκριβέστατα, διότι τοῦτους τοῦλάχιστον ἐσπούδασαν ἐκ τοῦ πλησίον, διὰ ζωηρῶν χρωμάτων εἰκόμισαν».

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Δ. Σούτσος.

«Αὐτοτιτλοφορούμενοι δὲ πριγκηπες, λέγει ὁ φιλαλήθης νομομαθῆς μας, διότι τινῶν οἱ πατέρες Βοδὶα ὑπῆρξαν, ἅμια τῶν ἑλληνικῶν ἐξέλωσιν ὀρίων ἐξάγουσι τῶν θυλακίων τῶν τὰ φέροντα τὸν τίτλον τοῦ πριγκηπος ἐπισκεπτήρια, ὅπως δὲ κουτοφράγκους διὰ τοιοῦτων ἐξηπάτησαν ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν, ὅτι τὸ ἐπώνυμον κρέη, ὅπερ δίδεται ἐν Εὐρώπῃ, τοῖς ἐν τοῖς παγνιοχαρτίοις ἐξαπατῶσιν, ἐσχέ τὴν γέννησιν ἀπὸ τῶν Γραικῶν τούτων ξεβρακῶτων πριγκήπων, τῶν θαμώνων τῶν τοπων, ἐνθα πρὸς χαρτοπαιξίαν συνέρχονται ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, ὅπως δοκιμάσωσι τὴν τύχην τῶν και πλοῦτον ἐσήμερον ἄλλους κλέψαντες λάβωσιν.

Ἐκ τούτων, ἀτυχῶς, ἔλκει τὴν καταγωγὴν και ὁ κ. Δ. Σούτσος.

«Λέγουσιν, ἀκολουθεῖ ὁ αὐτὸς βαθύνους σοφὸς οἱ φαναριῶται ὅτι ὠφέλησαν τὴν Ἑλλάδα διαφείραντες τοὺς Ὀθωμανοῦς. Ἔστω. Ἄλλ' οὐ Φαναριῶται, ἀποζημιώσατε και σεις τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ κατ' αὐτῆς μέτος τῶν Βουλγάρων, οὗς ἀπο

της ημέρας εκείνης, καθ' ην υμεις εκαθήσατε επί του τραχήλου των και εξεγυμνώσατε τους άτυχεις εκείνους λαούς, έπεσούρατε τό κατα των έν γένει Έλληνων μίσος αύτων. διότι τούς εκμύζησατε ως θβέλλα, διά της διαθοράς, ην παρ άκείνους πρώτοι έι; είσαγάγατε, και καταναγκάσατε τούς άθλιους να κατανοήσωσιν ότι είδατε και των Τουρών χειρόνες.»

Έκ τούτων, άτυχώς, έλκει την καταγωγή και ο κ. Δ. Σούτσος.

Α' Αλλ' έστω και πάλιν, έπιφωνεί τό ύστατον έν δικαία άγανακτήσει ο σοφός Σαρίπολος, έγένεσθε χρήσιμοι τῷ Έλληνισμῷ διά της διαθοράς, εύχαριστούμεν υμίν, εί δε θέλετε και στεφανώσω μεν υμάς, υπό τόν όρον όμως, καλά διδάσκει ημάς ο Πλάτων, να σάς αποβλώμεν έστεφανωμένους πέρα των ελληνικών όρίων. Η περαιτέρω έν μέσω ημών διαμονή σας, ένεκα της διαθοράς, ην διαζιεταιέν ημίν, προστατεύοντες τήν ημίμαθειαν, μαγαλεύοντες τήν νεολαίαν, και διερωζόντες αυτήν κατ' εκείνων, οίτινες, γνήσιοι Έλληνες όντες, προσπαθούσι διά της φιλοπονίας των και της προς τήν πατρίδα άγάπης να καθοδηγήσωσιν αυτήν είς τήν οδόν της προόδου, η περαιτέρω έν μέσω ημών διατριβή σας, λέγω, αποβαίνει πάλιν ημίν ύποτος και μισητή.»

Τοιοῦτοι οί Φαναριῶται, εξ ὧν, άτυχώς, έλκει την καταγωγή και ο κ. Δ. Σούτσος, όν τινες, άφελώς, προσπαθοῦσι να αναγάωσιν επί τήν Δημαρχίαν, Κύριος οίδε, διά ποίας του δήμου μας, ίσως άμαρτίας, διότι όσην ύπόληψιν και αν έχωμεν προς τόν κ. Σούτσον, όμως έχοντες έν νῶ, οτι τόν λυκόν όσον και αν τόν ημερεύση άμα τόν αφήσει έλεύθερον μέσα είς τήν σπάνην θά καταράγη τά πρόβατα, φοβούμεθα πολύ μήπως έκλεγομένοσ ο κ. Σούτσος, ό έκ των λυκων Φαναριῶτων έλκων τήν καταγωγή, μήπως ζημάξη τά πρόβατα του δήμου μας.

Είνε δε πράγματι πρόβατα οί Δημόται Αθηνών, όταν τόσο άκακώς αφήνεται να τούς σύρωσι μερικοί άπατεώνες είς τόν θάεθρον.

Θέλομεν και ημείς να αλλάξη ο Δήμαρχος Κυριακός, αλλά θέλομεν ο διάδοχος αύτου να ηνε άγχώριος, αδιάφορον δε αν ο κ. Κατανοήσης η ο κ. Μακρυγιάννης, διότι και προς τούτους ο δημοτής, ο έχων παρόπαν οά παρουσιάζητο, όπως και προς τόν Κυριακόν, ίσος προς ίσον.

Έκλεγόντες δημαρχόν σας τόν Σούτσον, γνωρίζετε τί θα κάητε, Συμπολίται; Όταν έρχεσθε προς αυτόν χάριν των υποθέσεών σας, οά σας λέγη ο δούλος του. — Δέν είνε εδῶ ο άφέντης, και αν επιμένητε, οά σας κρεμίζουν από τήν σκάλα. Όταν δε πηγαίνετε είς τήν Δημαρχίαν θά

σας λέγουν—Τί αγαπάτε; Δέν έχει καιρόν ο δήμαρχος, δέν πάς δέγετε, έχει δουλειά και τά παρόμοια. Ο Σούτσος δέν εινε, συμπολίται, Κυριακός, συμπολίτης σας.

Σκευθήτε καλώς, πριν πρίψητε τόν ψήφόν σας, ίνα μή ύστερον λέγητε κτυκῶντας εα κεφάλια σας είς τούς τοίχους.

— Καυόμεν Κυριακέ, που είσαι να σε χρυσώσωμεν;

ΝΕΑ.

Αί δημαρχικαί εκλογαί γίνονται ότι θα έγωσι εσῶτος μεγάλη ζοηρότητα. Οί άνθρωποι παντού εινε έξαγριωμένοι. Θαρρεί κανείς ότι πρόκειται η συντέλεια της Ελλάδος. Και όλα αυτά τά κάμει ο κοστω-Μακράκης.

Ο άτυμοδρόμον η' Ελίου ήθε τέλος είς τόν Πειραιά. Με τό καλό να τήν δώση και είς τόν Βώλο και Ηρόδωτα.

Νέον Ιραδέ έτοιμάζεται να μάς ξεφουρνίση ο Σουλτάνος, με τόν όριον μάς παραχωρεί ακόμη λιγάκι παραπάνο από οσα μάς έδινε εως τώρα, και αυτό τό κάμει διά να προλάβη τήν μεσολλάχην των Δυνάμεων. Γιάννα και ούτως ησυγώσωμεν.

Τό συνέδριον των συλλόγων έχεινε κουλουράχια. Και τί άλλο ειμπορούσε να περιμένι κανείς, αφού πρόσδρος αύτου εινε ο Φαναριώτης Παπαρηγόπουλος. Κρίμα τά έγράδα και τήν φασαρία που έγειναν για μία μεγάλη και τρανή μαρτία.

Τό ζήτημα των μεθοριον επί του παρόντος κάμει τόν γύρο της Ευρώπης, έπιζέται δε ζύλαμπρα να φθάση πλέον και είς τήν Πόλην με όλα τά τυστατικά και με όλα τά διαβατήρια του. Είμεθα βέβαιοι ότι ο Σουλτάνος οά τό υποδεχθή με κανένα νέον Ιραδέ. Να ίδούμε που θά φθάσωμε.

Ο Μοίραρχος Δημ. Νικολάου μεταθέσει εκ Τριπόλεως διά Κεφαλληνίαν, αρχίζη ένταυθα. Ίν Τριπόλει δε, ένθα διετέλει Μοίραρχος άπεφάσισε να θέση τέμα είς τό κατά έν Μεγαλοπόλει ύπομοιράρχου Γουλάκου μίσος του, ύπερ πρό χρόνων διέτρεψε. Νομίζας λοιπόν ότι, ως εκ της θέσεώς του, διαπλάσσει ψευδές κατηγορίας και υποβάλλων πάτας προς τό άριώδιο ύπουργείον, ήδύνατο να πείξη τόν έντιμον ύπομοιράρχον και κορέση ούτω τό κακεντρέχες πνεύμα του.

Καθ' όν λοιπόν χρόνον διαταγή έφείδατο προς άπαντας τούς Μοίραρχους όπως εξέλιθισι είς μεταβατικόν ύπηρεσίαν προς σύλληψιν των έθνοφυλάκων, ο ύπομοι

ραρχος μή έγιον ουδένα διαθέσιμον άνδρα, μάτην έζητα συνδρομήν παρά της Μοιραρχίας, ης προϊστατο ο έφορμένος Μοίραρχος, διότι ο Μοίραρχος ούτος κατ' αντίθεσιν προς τάς δικαίας του ύπομοιράρχου απαιτήσεις, έγραψε προς τό ύπουργείον ότι, άδυνατών ο ύπομοιράρχος να έκτελέση ύπηρεσίαν ήρνήσεται να εξέλιθι.

Ίν τοιαύτη άπελπιστική λοιπόν θέσει εύρισκόμενος ο ύπομοιράρχος και προβλέπων τό κακόβουλον του Μοιράρχου πνεύμα, ήναγκάσθη να εξέλιθι μόνος, και ποδόν άποτελεσμα έπέπεσον; Ίν διαστήματι 12 όλων ημερών συντέλεσε τό όλικόν ποδόν τών εκεί καθυστερουμένων έθνοφυλάκων, κληρούχων κλπ. τολ 141. Έρωτώμεν τόν άξιότιμον κ. ύπουργόν, έλαβη ύπ όψιν του τήν έκθεσην του ύπομοιράρχου περί των άμεταίμων τούτων άποτελεσμάτων; η έρείσθη άσθη ύπό του Μοιράρχου έν τείς άρχείας. Αυτή λοιπόν εινε η άμυνή της, τήν όποιαν περιέγραψεν ο έντιμος Μοίραρχος κληρία τρού.Θά επανέλθωμεν.

Μεταξύ των εκτεθέντων διά τήν θέσιν δημοτικού συμβούλου Αθηνών, εδχαριστως βλέπομεν συγκαταλεγόμενον και τόν κ. Παύλον Ιωαννίνην, άνδρα άνεπτυγμένον, μεμορρωμένον και υλικώς άνεξάρτητον και ως τούτον τόν συνισώμεν είς τούς συνήμοτας μας Αθηνάιους.

Πάτρα 28 Παρτίου 1878.

Αδελφε Άριστοφάνη.

Έχω νέα πολλά να σου γράψω σήμερα. Ο Αντωνόπουλος τήν έχει παρμένη τήν Δημαρχίαν καθώς ο Παπαρηγός τήν Διεθνον της Επισκοπικής Επιτροπής μας. Εκείνα όπου έγραψες, εί τό προηρούμενον ήλλον έγάλασαν τήν γολήν του Σαλόπουλου και έγραψε είς τήν Πατσαούρα του, ότι άλλως επιτίθενται της Επιστροπής, ήτις διακρίνεται επί παιδείας και λοιπά. Ο Άργυρόντης Παπαρηγός, ο ής χρονοκρίσας μπακάλης και ήδη διεθώνων τήν Επισκοπικήν Επιτροπήν εινε πεπαιδευμένος σαν έσένα, ήρ Σκυλόπουλε, η σου φτιάναυ κανένα γάμο και τόν υπερασπίξης με τήν Πατσαούρα σου; καύ με τήν Τσαματζήλη, του όποιου γνωρίζομεν τά καλά του. Πά; ματήν τες, ελάνε. Πού σ' έφεραν οί έρωτές σου, να υπερασπίξης άτομα, τά όποια άλλοτε έθδελύττασ! Έλπίσθηνα ελθης γρήγορα είς έπίγνωσιν της αληθείας, άλλως σου εύχομαι καλό ταξείδι είς Κέρκυρα και καλήν διαμονήν εκεί πέρα.

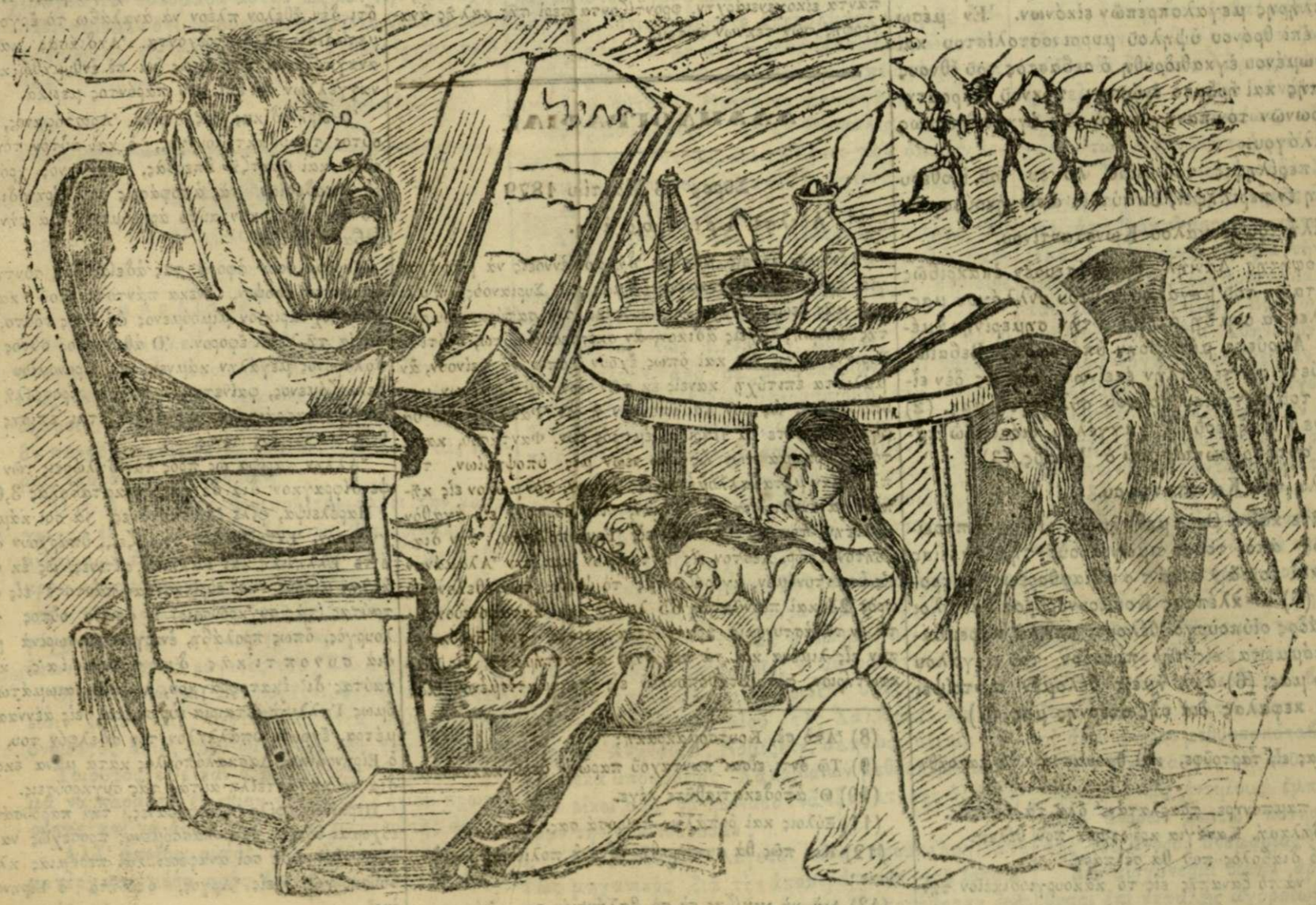
Ευλόγατος.

Παρακαλώ εγώ και ήρκόφια μου τόν ως κινητάσιον εκ βωδο-χερουλιών ξερωφώσαντα νέον κομματαρίσκον της αντιπολιτεύσεως τών δημαρχών Κέας κ. Γρ. Ίερομνήμονος, Μοσιού Σιαφρινον Γεωργιάσιν Ευλαπόστολον η Σωφρόνιον, να σωφρονισθή και να μή περιεργητε ως διακονάρης και να ήολή τους έχοντας ψήρον, διότι άδικως χάνει τά γλυκά του λογάκια, συμβιβάζω δε αυτόν, ότι κάλλιον η έ λάθη ανά χείρας το ζυγάριον του (τσάπαν) και πορευθι είς Λούκωνα, προς κάλλιεργειαν των άπηγάνων του άνθ' όν και εξορίζω αυτόν.

Α. Νί-Βας.

Σούτσος. Και πόσα σου χρειάζονται, φίλτατέ μοι κύριε Βουρδούση, για τη δουλειά που έρείς; Βουρδούσης. Μα δόσε, δόσε, δόσε οσα μπορέσ. Έχω τόσους φίλους, ούλοι θα σου τόν ρίξωμε τόν ψήφο με τά ούλα μας. Δόσε, μα τάλλαρα εινε, μά χαρτι δέν μου νοιάζει.

Η ΜΑΚΡΑΚΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΟΡΤΗ

Γυνακες μωροσόρες και τραγοπαπάδες ράινουσι τόν πόδα του Κουσομακράχη με δάχρυα πολλά.

Ο ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΗΣ.

Αν θέλης, Σούτσο, Δήμαρχος
Νά γίνης καθώς πρέπει,
Πρέπει να ήσαι κ ο θ ε α ρ ν τ α ς.
Κι' όλους τούς φίλους ν' άπαντῆς
Με χρήματα στην τζέπη.

Πρέπει άλύπητο παρῶ
Στους βλάμειδες να δίνης,
Γιατί, αν λείψη τό χρoσι,
Τότε, λεβέντη, και εσύ,
Στα χρύα θε να μείνης.

Πρέπει ταβέρνα σήμερα
Τό σπῆτι σου να κάμησ
Να φέρνη μέσα με καρδιά
Τα κουβαρντάδικα παιδιά
Ό ένας κι άλλος βλάμησ.

Ένα ποτήρι μοναχό
Για ένα ψήφο κανει
Και ένα ψήφος, τσελεπή,
Και σπουδαίο θε να πῆ
Και Δήμαρχο σε βγανει.

Για κύττα τό μουστάι μου,
Λεβέντη, πῶς τό στρήψω..
Βάζοι τόν κοχό μου ετραβῶ,
Κοι όσους πίσω μου τραβῶ,
Όλοι τραβούνε ψήφο.

Δέν εινε, Σούτσο, σῶν κι αύτούς.
Που κάνουν τόν άντάμη
Κι' όλο τραμπούκο σου βαρούν,
Χωρίς μια ψήφο να μποροῦν
Να πάρουν από βλάμη.

Αυτοί είς τόν κατάλογο
Είν' όλοι περασμένοι
Και είς τήν βρύσι του ή'υρηθ
Για κομματάρχιδες γεροί
Είν' όλοι εξακουσμένοι.

Αν για τόν ψήφο τους αύτοί
Σου δώσουν τόρα λόγο,
Θά πάρης ψήφους εκατό,
Και σου όρκίζομαι γι' αυτό
Είς τό ζυγάι που τ' άνω.

Μά για να δώσουν όλοι τους
Τόν ψήφο μοναχοκχι,
Πρέπει να κάνης κατι τι,
Και τίτε βέβαια κι αύτῶι
Δε; θά φανούν τραμπούκοι.

Με λόγια, Σούτσο, μοναχά
Κανένας δέν χορταίνει..
Αν πρώτα χρήματα δέν δῆ,
Καένα τίμιο παιδι
Στήν κάλην δέν πηγαίνει.

Αυτό δά πρέπει μόνος σου,
Κύρ Σούτσο, να τό νοιώσης,
Και δεξιά κι' άριστ ρά
Είς όλους μπόλικο παρα
Σαν τσελεπήσ να δώσης.

Λοιπόν εκατοστάριμα,
Κύρ Δημητράχη, δός μας,
Και να με κάνουν πα σ τ ο υ ρ μ ᾱ,
Αν τήν Δευτέρα του Θωμᾱ
Ήται Δήμαρχος μας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Φίλοι Συμπολίται,

Ἐκαστος πολίτης καθήκον ἔχει νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα του καὶ ἰδίως τὸν δῆμόν του ἀμίσθῳ, ἵνα οὕτως ημερῇ ὁ δῆμος.

Τοῦτο αἰσθανόμενος, ἀπετάσσει τῇ προτροπῇ καὶ προτάσει πολλῶν συμπολιτῶν μου, ἵνα ἐκτεθῶ ὡς Δημοτικός Σύμβουλος τοῦ Δήμου μας. Ἀποτεινόμενος ὅθεν πρὸς ὑμᾶς, φίλοι συμπολίται, αἰτοῦμαι τὰς λευκὰς ψήφους σας, ὅπως μὲ ἀναδείξετε σύμβουλον καὶ ἔσται βεβαίον ὅτι θέλω ἀόκνως ἐξυπηρετῆσαι τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου μας, ὅπως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξυπηρετῶ τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως ἐκεῖνα τὰ τοῦ ἐνόρκου χρέος.

Τίς ἐξ ὑμῶν, φίλοι συμπολίται, δὲν γνωρίζει ὅτι ἂν ἡ πόλις μας τύχῃ καλοῦ πατριώτου, δραστήριου καὶ φιλοκάλου δημάρχου, ἔχοντος μεθ' ἑαυτοῦ νοήμονας καὶ πεπειραμένους συμβούλους, θέλει εὐμερῆσαι καὶ θέλει κατασταθῆ ἑφάμιλλον τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρωτευουσῶν, ὡς ἐκεῖνων τοῦ Λονδίνου, Παρισίου κτλ.

Ἐὰρ ὑμῶν λοιπὸν, Συμπολίται, ἐξήρτηται νὰ εὐμερῆσωσι καὶ καλλωπισθῶσιν ἔτι πλέον καὶ Ἀθήναι μας, ἀναδεικνύοντες διὰ τῆς λευκῆς σας ψήφου τὸν ἀξίον δῆμαρχον καὶ τοὺς δραστήριους συμβούλους του. Ποῖοι δὲ εἶνε οὗτοι; Ὑμεῖς, συμπατριῶτάι μου, τοὺς γνωρίζετε κάλλιον ἐμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1879.

Ὁ Συμπολίτης σας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

ΑΝΑΣΤΗΘΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ

ΖΗΤΩ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Χαρᾶς εὐαγγέλια, Ἑλληνας χαίρετε!

Ὁ πολιτικός σύλλογος «Μέγας Κωνσταντῖνος», ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι ἀντιπολιτεύσεως καὶ προφητάνχικτος Ἀποστόλου Μακράκη διευθυνόμενος, ἐώρτασε τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ νέου τῆς Ἑλλάδος σωτήρος. Αἱ ὕψεις τοῦ συλλόγου κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἤσαν σημαιοστόλισται καὶ δαφνοστεφεῖς, ἡ δὲ αἰθουσα πλήρης μεγαλοπρεπῶν εἰκόνων. Ἐν μέσῳ ταύτης ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ μωραιοστολιστοῦ καὶ ἐστεφανωμένου ἐγκαθιδρύθη ὁ σεβαστὸς τοῦ ἔθνους καθηγητῆς καὶ ἤρξατο ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἐκφωνῶν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ συλλόγου.

Ἴδου περιλήψις τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ ἰσοθέου Μακράκη ἐν περιλήψει, ὃν αὐτοῖς ὡσὶν ἠκούσαμεν.

Μέλη τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Ὁ προφήτης Δανιὴλ προεφήτευσεν ἐπακριβῶς τὴν σύστασιν τοῦ μεγάλου τούτου συλλόγου μας, ὅτι μέλλει νὰ συμβῇ ἀκριβῶς τὴν σημερινὴν ἡμέραν. (1) Ἀκούετε μίαν βοήν ὑπόκοπον; Βεβαίως τὴν ἀκούετε πάντες πλὴν ἐλείνων, οἵτινες δὲν εἶνε μέλη τοῦ σωτηρίου τούτου συλλόγου μας. (2) Αὕτη εἶνε ἡ βοή τοῦ Ἀρχαγγέλου, διότι ἐδῶ παρίσταται αὐτοπροσώπως καὶ ὁ Ἰησοῦς. (3)

Μέλη τοῦ Κωνσταντίνου.

Θαρρεῖτε καὶ ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν, (4) μὴ πτοεῖσθε ποσῶς ἀπὸ τοὺς σιμωνιακοὺς τῆς ἀχρείας συνόδου καὶ τοῦ ἀναβάτου διαφθορῆως Μητροπολίτου. (5) Ὁ κλέπτης Κουμουνοδοῦρος καὶ ὄλοι τῆς Ἑλλάδος οἰυπουργοὶ, θέλουσι πολλὰ παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν πρόσδοον τοῦ μεγάλου συλλόγου μας, (6) ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν συντρίψει ὄλων τὰς κεφαλὰς διὰ τῆς στέρνης μας. (7).

- (1) Μέγας εἶ, ταρτοῦφε, καὶ θυμαστὰ τὰ κακοῦθη ψεύδῃ σου.
- (2) Ἄγ' παμπόντρε, τσαρλατάνε! ὄλα τὰ βλέπεις.
- (3) Σὺ δὲ ληστὴ. Κανάγια κρέμασμα ποῦ θέλεις.
- (4) Καὶ ὁ διάβολος ποῦ θὰ σὲ πάρῃ.
- (5) Αὐτὸ νὰ τὸ ξαναπῆς εἰς τὸ κακουργωδικεῖον τῆν 15 Ἀπριλίου.
- (6) Βαγαπόντε, κρέμασμα ποῦ θέλεις.
- (7) Ὡς θὰ συντρίψωμεν μετ' ὀλίγον καὶ ἡμεῖς τὴν κεφαλὴν σου εἰς τὸν Μένδρεσέ.

Θαρρεῖτε καὶ ἡ ἀναγέννησις τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀνάπλασις τῆς ἀνθρωπότητος πλησιάζει. (8) Ἴδου ὁ σύλλογός μας εὐκλεῶς ἐγκαθιδρύθη καὶ ἐγὼ παύριμι. (9)

Μὴ βλέπετε ὅτι εἴμεθα σήμερον ἐβδωμήκοντα, αὔριον θὰ δεκαπλασιασθῶμεν (10) καὶ μετὰ βραχεὶ θὰ συνταχθῇ ἅπασα ἡ ὑψηλὸς μεθ' ἡμῶν. (11)

Μετ' ὀλίγον ἡμεῖς θὰ γείνωμεν βουλευταὶ, ἡμεῖς ὑπουργοί, ἡμεῖς, τέλος, τῆς ὑψηλίου ταύτης καθοδηγηταί. Τότε θὰ καταργήσωμεν τὸν στρατὸν καὶ τοὺς φόρους. (12) Ὅλοι θὰ ἡμεθα ὡς ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἔχοντες πολλὰ θὰ συνεισφέρωσιν ἀφειδῶς (13) ἵνα τρέφωται οἱ μὴ ἔχοντές τι. Ἀπὸ σήμερον καταργῶ τὸν Μωαμεθανισμὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. (14) Ἀπὸ σήμερον ἀκούω φωνὴν βοῶσαν. Ἴδου ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Ὑψίστου. (15) Ἄς ἀνακράξωμεν λοιπὸν πάντες, ζήτω ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος! ..

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ ἰσοθέου Μακράκη οἱ ὁπαδοὶ του διερράγησαν εἰς ζητωγραφῶν καὶ ὀρμησαντες κατεσπάζοντο τὰ κράσπιδά τῆς κοντογούνας του καὶ τὰ ὑποδήματα μεθ' ὃ διελύθησαν πάντες κλαίοντες.

ΒΒΛΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἄπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενη μετὰ εἰκόνων τεσσάρων.

Ὁ ὄραϊον τοῦτο παιδικὸν ἀνεγνωσμα ἀναπλήρωσε κενὸν λίαν ἕως τὸρα ἐπαίσθητόν ἐν τῇ πατρίδι μας, διότι βεβαίως τὴν λεγομένην «Ἀθηναίδα» (ἐφημερίδα) τοῦ μισθίου ξένης προπαγάνδας Κωνσταντίνου, διὰ πᾶν ἄλλο δύναται τις νὰ θεωρήσῃ κατάλληλον οὐχὶ ὅμως καὶ πρὸς ἠθικοποιητικὸν σκοπὸν.

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» συστηθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, δεικνύει ὅτι αὕτη ἐμπριέχει ὕλην, κατάλληλον ἀληθῶς πρὸς ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδῶν. Συνιστῶμεν ὅθεν καὶ ἡμεῖς ταύτην πρὸς πάντα εἰκογενειάρχην, φροντίζοντα περὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων αὐτοῦ.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Σῦρος 28 Μαρτίου 1879

Ἄδελφὲ Ἀριστοφάνη.

Δὲν μᾶς λέγεις, ἀδελφέ, δηλαδὴ ἐννοεῖς νὰ μᾶς ἔχῃς γιὰ πάντα παραπεταμένους ἡμᾶς τῶς Συριανοὺς, ἢ μήπως μᾶς θεωρεῖς τάχα ἀναξίους καὶ τῆς σατύρας σου αὐτῆς ἀκρόμῃ; Ἐγχεῖς ἄδικον, ἂν σκέπτεσαι οὕτω, διότι οἱ Συριανοὶ ὅπως ἴνα καὶ ὅπως ἔχουν σκοπὸν νὰ γείνουν, ἂν μάλιστα ἐπιτύχῃ κανεὶς ἐκ τῶν νέων καμαρωμένων μας ὑποψηφίων, ὡς τὸν Λαδόπουλον ἢ τὸν Ῥάλλον, δὲν θὰ βγαίνουν οὔτε τὰ Παρίσια ἐμπρὸς τῶν Φαντάσου, κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν ὡς ἂν νέων μας ὑποψηφίων, τὴν πλατεῖαν μεταβαλλομένην εἰς λίμνην, τὸν μῶλον εἰς κήπον, τὰ ὄνοστάσια εἰς λέσχην, τὸν βέτσον εἰς ἀγαθὸν πολίτην, τὸν Χατζηδάκκιν εἰς Ἐρμούπολίτην, τὸν διαβόητον Γεώρ. Λέστον εἰς ἀστυνόμον καὶ τὴν Ἀλαμάναν εἰς ὑπαστυνόμον, ἀγοράζοντας τὸ ψομί τῶν ἐθελοντῶν πρὸς 23 καὶ περῶντας 65 λεπτά καὶ καταφονεύοντας τὰ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ κρατούμενα παιδιά, τὸν Ξηρόκαμπον εἰς λιμένα καὶ τὰ νέα δημ. καταστήματα εἰς Πακτωτήριον, τὸν Σταθόπουλον εἰς γραμματισμένον καὶ

- (8) Ἀπὸ σὲ, Κουτσομακράκη;
- (9) Τῷ ὄντι εἶσαι πανταχοῦ παρὼν, ὅπου κακοῦθεις.
- (10) Ὅ' ἀποδεκατισθῆτε λέγε.
- (11) Εὐλοῖς καὶ ῥοπάλοισ παίουςά σας.
- (12) Καὶ πῶς θὰ συντηρηθῇ τότε ἡ πολιτεία, κνωδαλίσκει;
- (13) Διὰ νὰ γεμίσῃς σὺ τὸ βαλάντιόν σου, κλέπτα.
- (14) Θεοπάλαβε.
- (15) Ὅχι κρέμασμα, ὄχι παλτοῦκωμα, ἀλλὰ γδάρισμα θέλεις καὶ σαβύλισμα ζωντανός.

νοννεῖ καὶ τὸσα ἄλλα, τὰ ἔποια προσεγὼς θέλω σὺ ἀπαριθμῆσαι, ἐπὶ τούτων δὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μακράκη—ποῦ νὰ ἔχουν τὴν εὐχὴν του—Φιλάρετον, ἐπὶ σκοπον, ἀναθεματίζοντα καὶ καταρώμενον τὸν τέως δῆμαρχον Βαρειδάκκιν, διότι ἐμύθησε τόσον ἵνα ὠραῖο τὴν Ἐρμούπολιν, καὶ δὲν ἀρῆκε ταύτην εἰς αἰεὶ πατρίδα ἀξίαν τοῦ ἀξίου Φερεκίδου.

Καλαῖς ἀντάμωσας.

Χιῶτης.

Πάτριαι 26 Μαρτίου 1879.

Φίλε Ἀριστοφάνη!

Νὰ τί κερδίζουν οἱ συνταξιούχοί μας; βλέπεις τὸν κύρ Σπήλιον στοῦ Μάρκου ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδ' ἄν τὸν περιστοιχίζουσιν οἱ νοικοκυραῖοι διὰ νὰ ἀκούσῃ μιὰ στάλα συζήτησι μὲ ἀνοικτὰ τὸ στόμα καὶ ὅ,τι τοῦ πῆ τὸ καταπίνουσαν ἂν τὰ κουφέτα τοῦ Καινούριου. Καὶ καλὰ ὅταν λένε γιὰ τὴν Ἀγγλία καὶ τὴν Ῥωσσία, ἀλλὰ τί τοὺς φταίει ὁ κόσμος ποῦ κáθονται καὶ ἐπικρίνουσιν τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον;

Ὡς πρὸς τὴν τόγα τὴν βαμβυκαρῆ τί νὰ σοῦ πῶ πόθεν ν' ἀρχίσω, πόθεν νὰ τελειώσω! ἀγκαλὰ τὸν ἔχει αὐτοῦ τὸν κύρ Μιγαλάκκιν, νὰ ἴδοῦμε θὰ περάσῃ καὶ αὕτη τὴν φουρτοῦνα ἢ θὰ τὴν σκαπουλίση καὶ τόρα. Ἴδωμεν, προσεγὼς πλεῖστερα.

Περὶσσότερον ἀδύμνοῦμεν ἀπὸ τὸν Πάπαλουκά, ἐὰν τοῦ ἐφθασε τέλος πάντων ὁ πολυθρήλλυτος σταυρὸς, διὰ τὸν ἔποισεν ἐκόπηκε τόσον πολὺ, ὅπου κάθε ἡμέρα ξεκουφένει τὰ αὐτιά τοῦ Δελ. Ἀλλὰ καθὼς βλέπει ὁ ἐξυπνος δάσκαλος τὸν συντρέχωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοῦτο· ἂν ἀπαιτοῦμε δὲ ἄλλο ἀπ' αὐτὸν, παρὰ νὰ μᾶς πῆ δὲν κατ' αἰτησίαν του ἀποσταλέντα βιβλία μένουσιν ἐπὶ τῆ βιβλιοθήκῃ του ἀκόμῃ ἢ τὰ κατέθεσε ἐπὶ γυμνασιαρχεῖο ὄχι δι' ἄλλο τίποτε, ἀλλὰ μόνον νὰ ξέρωμε μὴ ἀνακατωθῶμεν μὲ τὰ δικά του; ξέρεις καμμιὰ φορὰ τί γίνεσται;

Ἄγριαν Ὀρωπος.

Λαύριον τὴν 19 Μαρτίου 1879.

Φίλε Ἀριστόφανες.

Βεβαίως θέλεις παραξενευθῆ, ἐνθυμούμενός σε ἀπὸ τόσον καιρὸν, καὶ μὴ ἔκτοτε ἀναφέρων σοὶ τὸ παραμικρὸν ἐκ τῶν συμβαινόντων εἰς τὸ χωριὸ μας. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν ἤθελον πλέον νὰ ἀναλάβω τὸ ἔργον, τοῦ νὰ σοὶ μεταδίδω τὰ διατρέχοντα. Ἀνδίασας καὶ ἀπαυθίσας ἀνγκυλάζομαι ἤδη ὅμως νὰ σὲ ἐνθυμηθῶ καὶ πάλιν, ἀναγγέλλων σοὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος μερικά.

Ὁ εἰρηνοδίκης μας, φίλε Ἀριστόφανες, ὁ περίφημος οὗτος ταχυδακτυλογράφος, ὁ καὶ αὐτὸν τὸν Εἰκοσιοχταρῖκον καὶ φρατζῆν ὑπερβάς, πρὸ τίνος χρόνου ἐξέθεσεν εἰς μειοδοσίαν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδικεῖου καὶ εἰς τὸ πεντάφραχκον αὐτὸ ἀρκούμενος διὰ τὴν ὅπωςδῆποτε ἐκβασιν αὐτῶν.

Ταρίφα ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀδείας διὰ συντηρητικὰς κατασχέσεις ἔκοψεν, ἐνεκα πάντοτε τοῦ κατεπειγόντος, Εἰκοσιοχταρῖκον μισοῦμενος ὡς πρὸς τοῦτο, τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ ληξείᾳ ἔφορον. Ὁ ἀθεόφοβος οὗτος τῆς Θέμιδος δολοφόνος μεγάλην κάμνει τοῦ προνομίου καταχρησιν, δελεάζόμενος, φαίνεται, ἀπὸ τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ θέσιν πᾶν πενταφράχκων, ὡς δελεάζεται ἐπίσης καὶ ἐκ τῆς θέας ὑπηρετρίας τινός.

Ἄλλην ταρίφα ὡς πρὸς τὰς δηλώσεις τῶν τρίτων ἔκοψε διφραχκον διὰ δὲ τὰς προκαταβολὰς 3,60.

Παρέλειψα, φίλε Ἀριστόφανες, νὰ σοὶ κάμω καὶ ἄλλο γνωστὸν. Ἐνταῦθα, ὡς γνωρίζεις, ὑπάρχουν δύο ἑταιρίαι, ἡ τε Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ, αἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ἄλλην μίσους των, εὐρίσκονται πάντοτε εἰς συγκρούσεις ταύτας (τὰς συγκρούσεις) ὁ δεινὸς οὗτος ταχυδακτυλογράφος, ὅπως προλάβῃ, ἐνεργεῖ προσωρινὰ μέτρα, καὶ διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας, καταστέλλει ταύτας δι' ἑκατοφράχκου, λόγφ δικαιωμάτων ἢ ἀτυχῆς ὅμως Γαλλικῆ ἑταιρία εὐρίσκειται εἰς ἀέννα προσωρινὰ μέτρα, ἔχουσα ὑπάλληλον τὸν ἀδελφόν σου, λαμβάνων ὁ Εἰρηνοδίκης Δασκαλόπουλος κατὰ μῆνα ἑκατόφραχκον διὰ νὰ καταστείλῃ αὐτὰς τὰς συγκρούσεις.

Περαιῶν, φίλε Ἀριστόφανες, τὴν παροῦσάν μου, σοὶ εὐχομαι ὑγείαν, ἐπιφυλασσόμενος προσεγὼς νὰ ἐξάκολουθήσω θέλω δὲ σοὶ ἀναγγεῖν καὶ περιμῆας κλοπῆς, λαβούσης χώραν εἰς Ἀργος, ὅτε ἴτα ὁ Εἰρηνοδίκης μας ἐκεῖ.

Υγίαινε!

Ὁ φίλος σου

Μακρονησιώτης.